

[Continuarea de pe pagina 3]

Nici unul din cei unsprezece copii nu a uitat aceasta.

Când era timpul de rugăciune, nu era nici o grabă să meargă după cumpărături, că au sosit musafiri sau altceva.

Nimic nu putea împiedica îngrunarea familiei în rugă către Domnul.

Într-o așa familie a crescut John Paton. Nu e de mirare că el și alți doi frați ai săi au devenit misionari.

De la căsuța lor până la biserică aveau de parcurs vreo 6 km pe jos, dar timp de 30 de ani numai de trei ori au absentat : odată au plecat, dar zăpada a fost mult prea mare; altădată a fost un polei ca sticla, ei totuși au plecat, dar au căzut mereu și au fost nevoiți să se întoarcă acasă în coate și în genunchi ; și a treia oară au fost împiedicați de izbucnirea unei groaznice holere în localitatea unde era biserica.

Toți considerau ca o mare bucurie să fie la biserică.

De la vârsta de 12 ani, John a învățat meseria tatălui său. În atelier se muncea de la ora 6 dimineața până la ora 10 seara, cu o întrerupere de jumătate de oră la micul dejun, o oră pentru masa de

Prânz și jumătate de oră pentru masa de seară. În acest timp liber, John își lua cărțile lui de limba latină și greacă și se adăncea în studiu. În această vreme, el și-a predat viața sa Domnului.

Îndată după aceasta, dorința de a deveni misionar a pus stăpânire pe inima sa. El s-a înscris la cursurile Academiei din Dumfries.

Apoi, spre a-și continua educația, a urmat cursurile unui seminar teologic.

Fiindcă era sărac, ca să-și poată plăti taxele școlare și cărțile, a luat un serviciu de colportor.

Când prindea puțin timp liber, mergea și vindea cărți religioase pe la casele oamenilor. [Continuarea în numărul următor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci **toți au păcătuit** și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului **este moartea** ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „... **darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru**”. [Romani 6 : 23]

**„Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !”**

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro

VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !**
I SAMUEL 25 : 6

ANUL XII, NR. 565 6 SEPTEMBRIE 2026 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Cinstește pe tatăl tău
și pe mama ta, pentru ca
să ți se lungească zilele
în țara pe care ți-o dă
Domnul Dumnezeuul tău”.
[EXODUL 20 : 12]

- Editorial
- Lumini peste veacuri
- Cum pot fi mântuit ?
- John G. Paton

Editorial. Tatăl tău și mama ta (II)

„Onorează pe tatăl tău și pe mama ta’ – este cea dintâi poruncă însoțită de promisiune, ca să-ți fie bine și să trăiești mulți ani pe pământ’.” (Efeseni 6 : 2 – 3)

Ce sunt tatăl tău și mama ta pentru inima ta ?

În noaptea dintre 18 și 19 august 1870, un absolvent al primului an de școală militară zăcea grav rănit în școala din Ars sur Moselle, cu mâinile împreunate și privea plină de pace spre cer.

Din când în când fața lui tresărea, tânguindu-se șoptea : „**Mama mea, buna mea mamă !**” Acestea au fost și ultimele lui cuvinte, când la ora unu noaptea și-a dat suflul. Inima lui era legată de inima în care a găsit cea mai mare iubire – dar tu ?

Abraham Lincoln, președinte al Statelor Unite ale Americii între 1860-1865, a fost acela căruia marea țară îi datorează păstrarea unității sale, desființarea sclaviei și victoria în războiul civil de patru ani.

El obișnuia adesea să spună : „**Tot ce am îi datorez mamei mele !**” Nu trebuie să spui și tu lucrul acesta ?

Această pagină este scrisă pentru a chema păcătoșii la pocăință și pentru a descoperi pentru mulți, unde zac izvoarele blestemului din viața lor.

Fii convins că în cărțile lui Dumnezeu se notează când nu-ți cinstești părinții ! Tu, cel care mai ai părinți, grăbește-te, folosește timpul, se apropie ziua când părinții îți vor fi luați. Atunci este prea târziu să îi iubești și să-i cinstești și ai pierdut binecuvântările pe care Dumnezeu le-a adăugat sfintei Sale porunci.

Dacă fiii și fiicele ar presăra tot atât de multe flori pe drumul vieții părinților lor, câte clădesc pe sicriul lor, de câte reproșuri amare ar fi scutiți după moartea părinților !

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

O liniște adâncă zace peste casa mică de la capătul străzii.

În camera ale cărei ferestre dau spre grădină, mama se odihnește în sicriu.

Fiica plânge cu sughițuri :

„Tu ne-ai îngrijit și ai muncit pentru noi din zori și până târziu, ne-ai purtat pe toți într-o inimă rugătoare și cât de puțin ți-am răsplătit noi lucrul acesta ! O, mamă, mamă !”

În colț stătea un bărbat tânăr, de care nu se interesa nimeni.

Dragostea față de el a murit, de când viața lui ușuratică l-a despărțit de ai lui.

După ce ceilalți au părăsit încăperea, a pășit și el la catafalc.

Pentru prima dată după mult timp, lacrimile i-au umplut ochii.

„Mamă !” a șoptit el, „tu ai fost mereu bună față de mine, chiar și când toți s-au întors de la mine.

Numai tu m-ai iubit.

O, cât regret că ți-am făcut atâtea griji.

Dar acum jur pe mâna ta rece că mă voi schimba !” –

Dar moarta n-a mai auzit cuvintele drăgăstoase ale fiicei, n-a mai auzit nici promisiunea fiului. Este prea târziu !

Nicio juruință nu-ți poate șterge vina, dar sângele lui Isus poate lua blestemul din viața ta și să spele petele.

Du-te cu toată vina ta la Domnul ! El te cheamă în har !

Grija celui mai devotat tată și dragostea celei mai afectuoase mame sunt numai o reflecție din inima lui Dumnezeu, care se numește El Însuși Tatăl alor Săi și le făgăduiește :

„Cum mângâie pe cineva mama sa, așa vă voi mângâia Eu.” (Isaia 66 : 13)

Atât de sus a așezat Dumnezeu demnitatea părinților, încât despre Fiul lui Dumnezeu stă scris :

„Și a coborât cu ei (părinții Lui) și a venit la Nazaret și le era supus.”

În timp ce Fiul lui Dumnezeu atârna pe cruce, în chinurile Lui El încă a mai avut grijă de mama Lui.

Niciodată n-au fost mamele cinstite mai mult decât în ceasul acela ; niciodată n-a fost mărturisit mai impresionant, ce trebuie să fie părinții pentru creștinii adevărați.

Cuvântul Domnului :

„**Iată mama ta !**” (Ioan 19 : 27) trebuia să îndoiaie mulți, mulți genunchi de păcătoși, în timp ce inimile se rușinează înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, că n-au cinstit cu mulțumire dragostea mamei lor.

Mulți care nu vor să-și vadă păcatul și se fălesc cu onestitatea lor, pot să-și perceapă vina foarte mare dacă se lasă convinși în smerenie, de câtă dragoste au neglijat față de părinții lor.

Ah, acesta nu este decât un cont debitor în lungul lanț de păcate al vieții tale ! Iosif era primul după faraon. Era îmbrăcat în mătase albă, inelul împăratului era pe mâna sa, un lanț de aur atârna în jurul gâtului său și înaintea lui se striga :

„**Închinați-vă !**” (Geneza 41 : 43)

Dar când Iosif s-a făcut cunoscut fraților lui, prima lui întrebare a fost :

„**Mai trăiește tatăl meu ?**” (Geneza 45 : 3)

Prietene, mai trăiește tatăl tău ? Mai trăiește mama ta ? O, fă-le bine !

Dar unde este o casă unde Isus a devenit Domn, acolo strălucește ordinea divină, ca tata și mama să fie cinstiți, să fie înconjurați cu dragoste și devotament și smerenie și adevăr și Dumnezeu nu va

[Continuarea pe pagina 3]

[Continuarea de pe pe pagina 2]

zăbovi să reverse râuri de binecuvântare peste fii și fiice. [Cont. în nr. următor I Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* I VI I Georg von Viebahn, BERLIN I 1901 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 18 JOHN G. PATON

Pe data de 24 mai 1824, la o fermă lângă Kirkmahoe. Scoția, s-a născut John G. Paton. El a fost al treilea copil într-o familie cu 5 băieți și 6 fete.

Tatăl său, James a avut un atelier de confecționat ciorapi, pe care îi vindea magazinelor de la oraș. El era un bun credincios și, din când în când, se retrăgea într-o cameră pentru rugăciune.

Atunci, copiii știau să umble în vârful degetelor, ca să fie liniște, să nu-l conturbe pe tatăl lor.

Casa mamei, înainte de a se mărita, era lângă pădure. Ea a observat cum tânărul James Paton obișnuia să se strecoare, ca pe furiș, în pădure, cu o carte subsuoară.

Curiozitatea de a vedea ce face el în pădure, a determinat-o să-l pândească în ascuns.

El mergea sub un copac mare, se așeza jos, își punea pălăria sa mare la o parte, deschidea cartea, citea, medita, apoi îngenunchea și se adâncea în rugăciune.

Odată ea a venit tiptil, i-a furat pălăria și a agățat-o în ramura altui copac.

Când s-a ridicat de la rugăciune, a vrut să-și ia pălăria, dar nu mai era unde o pusese. A ieșit de sub acel copac și a văzut-o atârnată în celălalt copac.

Era nedumerit, nu știa ce înger a

venit de i-a luat pălăria.

Într-o altă zi, s-a întâmplat același lucru.

În timp ce era îngenuncheat și se ruga, el n-a auzit nimic, dar pălăria nu mai era acolo. O găsi în altă parte.

Se miră din nou și nu știa ce să creadă.

Fata însă, dându-și seama că prin aceasta a conturbat intimitatea lui cu Dumnezeu, a mers în locul acela și a pus un bilet pentru ziua următoare, pe care erau scrise cuvintele :

„*Celei care ți-a furat pălăria îi este rușine de ceea ce a făcut.*

Ea are un profund respect pentru tine și îți cere să te rogi și pentru ea să devină o credincioasă tot așa de bună ca și tine”.

Când el a venit la rugăciune în locul lui obișnuit, a citit biletul și acum era și mai nedumerit.

Se mira cine a descoperit locul său tainic sub crăcile mari ale copacului.

După ce s-a rugat, chiar în acea zi, a descoperit taina.

La căsuța de la marginea pădurii văzu o tinerică ce purta cântând o cană mare cu lapte.

Imediat și-a dat seama că ea a fost îngerul care i-a furat pălăria.

Dar prin aceasta, ea i-a furat și inima, furt de care nici unuia nu i-a părut rău niciodată.

Tatăl său se predase Domnului când era în vârstă de 17 ani.

De atunci, obișnuia în fiecare dimineață și în fiecare seară să citească o porțiune din Biblie, să cugete asupra celor citite, să cânte, să se roage cu toată familia și încheia punându-și mâinile pe capul copiilor săi, cerând binecuvântarea lui Dumnezeu asupra lor.

[Continuarea pe pagina 4]